

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26518/2023
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Бранке Дражић, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА ПР „Дан и ноћ – ...“ и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Стамболић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, Министарства финансија, Пореске управе, Филијале Ниш, ради одређивања привремене мере, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 807/23 од 29.06.2023. године, у седници већа одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 807/23 од 29.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Зајечару Гж 807/23 од 29.06.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару Гж 807/23 од 29.06.2023. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Књажевцу РЗ 15/23 од 28.03.2023. године, којим је одбијена предложена привремена мера предлагача да се Министарству финансија, Пореској управи, Филијали у Нишу забрани спровођење изречене мере по решењу број 073-47-04-30696/2022-1000-01607-116, којом је забрањено обављање делатности у пословном простору „Бели ...“ у ..., у улици ... број ...

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагачи су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и решавања правних питања у интересу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 6. тог закона прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују законске одредбе о ревизији против пресуде.

Одлуку о неоснованости предлога за одређивање привремене мере којом би се наложила забрана спровођења извршења решења Пореске управе суд је засновао на одредби члана 455. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15 ... 10/23), којом је прописано да није дозвољено одређивање привремене мере којом би се забранило спровођење извршења. Предлагач уз ревизију није доставио одлуке судова као доказ да постоји неуједначена пракса у примени наведене императивне одредбе, нити по оцени Врховног суда постоје правна питања која је потребно размотрити у интересу равноправности грађана.

Из изнетих разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 14/2022).

Одлучујући о дозвољености ревизије као редовне у смислу одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 448. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да ако је предлог за одређивање привремене мере поднет пре, у току или после парничног или другог поступка у коме се одлучује о основаности потраживања чије се обезбеђење тражи или истовремено с покретањем поступка, о предлогу одлучује суд који у првом степену одлучује о основаности потраживања.

У конкретном случају побијано решење донето је у ванпарничном поступку. По одредби члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку у имовинскоправним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У предлогу за одређивање привремене мере пре покретања парнице за накнаду материјалне штете није означена вредност имовинскоправне ствари, а по садржини списка наплаћена је судска такса на предлог у износу од 390,00 динара, сагласно тарифном броју 4. Таксене тарифе. Код овако наплаћене таксе, по тарифном броју 1. наведене тарифе вредност поступка је до 10.000,00 динара, која вредност не прелази напред наведени имовински цензус потребан за дозвољеност ревизије.

Из изнетих разлога, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413.
ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Станковић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић